

Sygn. akt V Pz 9/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Leżańska (spr.)

Sędziowie: SO Beata Łapińska

SO Magdalena Marczyńska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. Ś.

przeciwko Centrum (...)

Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w P.

o odszkodowanie, wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 13 lutego 2014r.

sygn. akt IV P 344/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **nie obciążać powoda A. Ś. obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe na rzecz pozwanej Centrum (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2014 roku, wydanym w sprawie IV P 344/13, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P.. stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy w P. jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej rozpoznania. Zdaniem sądu pierwszej instancji wydane postanowienie znajduje uzasadnienie w treści art. 461 § 1 k.p.c., albowiem powód nie wykazał wskazanych w tym przepisie okoliczności, które mogłyby uzasadniać właściwość Sądu Rejonowego w P. Okolicznością taką nie może być fakt, że powód ma miejsce zamieszkania w P. w sytuacji, gdy pozwani mają siedzibę w P., zaś powód wykonywał

prace na terenie Europy. Bez wpływu na ustalenie właściwości sądu pozostaje także odległość między miejscem zamieszkania powoda a siedzibą Sądu Rejonowego w P.

W zażaleniu na powyższe postanowienie złożonym w dniu 14 lutego powód wniósł o jego zmianę i rozpoznanie powództwa przez Sąd Rejonowy wP.. W uzasadnieniu wskazał, że pozew złożył w Sądzie Rejonowym w P. albowiem mieszka w P., a jego obecna sytuacja gospodarcza, finansowa i zawodowa nie pozwala mu na prowadzenie sprawy w Sądzie Rejonowym w P. Ponadto wskazał, że jego dotychczasowe żądania zostały oddalone przez Sąd Rejonowy wP. bądź też nierozpoznane merytorycznie z uwagi na zwrot pozwu.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik pozwanej wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ma rację sąd pierwszej instancji wskazując, iż kwestia właściwości miejscowej sądu w sprawach pracowniczych uregulowana jest przepisem szczególnym art. 461 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w sprawach z zakresu prawa pracy może zostać – stosownie do wyboru dokonanego przez powoda – wniesiony do sądu właściwości ogólnej pozwanego, do sądu, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, albo do sądu, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

W świetle treści wskazanego przepisu pozew nie powinno budzić żadnych wątpliwości, że podstawy do ustalenia właściwości miejscowej w sprawach pracowniczych nie może stanowić miejsce zamieszkania powoda.

Zarzuty skarżącego, sprowadzające się do podnoszenia, że nie stać go na prowadzenie sprawy w Sądzie Rejonowym w P. nie mogą prowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia i stanowią jedynie bezskuteczną próbę polemiki z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji. Bez wpływu na ustalenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy pozostaje także okoliczność, że Sąd Rejonowy w P. oddalił dotychczasowe żądania wniesione przez powoda.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

Sąd Okręgowy nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze jego obecna sytuację materialną oraz charakter przedmiotowej sprawy.